Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0040

Parteneriatele strategice ale UE în domeniul apărării și securității

Rezoluția Parlamentului European din 11 februarie 2026 referitoare la parteneriatele strategice ale UE în domeniul apărării și securității (2025/2119(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special dispozițiile privind politica de securitate și apărare comună (PSAC),

– având în vedere „Busola strategică pentru securitate și apărare – Pentru o Uniune Europeană care își protejează cetățenii, valorile și interesele și contribuie la pacea și securitatea internațională”, adoptată de Consiliu la 21 martie 2022,

– având în vedere Declarația de la Versailles, adoptată la reuniunea informală a șefilor de stat și de guvern din 10 și 11 martie 2022,

– având în vedere Decizia (PESC) 2017/2315 a Consiliului din 11 decembrie 2017 de stabilire a cooperării structurate permanente (PESCO) și de adoptare a listei statelor membre participante[1],

– având în vedere Decizia (PESC) 2024/890 a Consiliului din 18 martie 2024 de modificare a Deciziei (PESC) 2021/509 de instituire a Instrumentului european pentru pace[2],

– având în vedere concluziile Consiliului European, îndeosebi cele din 23 octombrie 2025, 26 iunie 2025, 20 martie 2025 și 6 martie 2025,

– având în vedere parteneriatele în domeniul apărării și securității semnate la 21 mai 2024 de UE și Moldova, la 28 mai 2024 de UE și Norvegia, la 1 noiembrie 2024 de UE și Japonia, la 4 noiembrie 2024 de UE și Coreea de Sud, la 19 noiembrie 2024 de UE și Macedonia

---

1 JO L 331, 14.12.2017, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.
2 JO L, 2024/890, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

de Nord, la 18 decembrie 2024 de UE și Albania, la 19 mai 2025 de UE și Regatul Unit și la 23 iunie 2025 de UE și Canada,

- având în vedere angajamentele comune în materie de securitate dintre Uniunea Europeană și Ucraina semnate la 27 iunie 2024,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/697 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Fondului european de apărare și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1092[3],

– având în vedere Cartea albă privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030, prezentată de Președinția Comisiei Europene la 19 martie 2025, și planul său de finanțare cu cinci componente, „ReArm Europe”,

– având în vedere propunerea Comisiei din 22 aprilie 2025 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/694, (UE) 2021/695, (UE) 2021/697, (UE) 2021/1153, (UE) 2023/1525 și (UE) 2024/795 în ceea ce privește stimularea investițiilor în domeniul apărării în bugetul UE pentru a pune în aplicare Planul „ReArm Europe” (COM(2025)0188),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a Instrumentului „Acțiunea pentru securitatea Europei” (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare[4],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 17 iunie 2025 privind pachetul omnibus privind pregătirea pentru apărare (COM(2025)0820), care vizează simplificarea cadrelor juridice și administrative corespunzătoare cu scopul de a întări nivelul de pregătire a UE pentru apărare,

- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 16 octombrie 2025 intitulată „Menținerea păcii – Foaia de parcurs privind pregătirea pentru apărare 2030” (JOIN(2025)0027),

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „Viitorul competitivității europene”,

– având în vedere raportul lui Sauli Niinistö din 30 octombrie 2024 intitulat „Un nivel mai mare de siguranță împreună: Consolidarea

---

3 JO L 170, 12.5.2021, p. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

4 JO L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

disponibilității și pregătirii în domeniul apărării civile și militare a Europei”,

– având în vedere cele trei declarații comune privind cooperarea UE-NATO semnate de președinții Consiliului European și Comisiei, precum și de Secretarul General al NATO la 10 ianuarie 2023, 5 decembrie 2018 și, respectiv, 6 decembrie 2016,

– având în vedere conceptul strategic adoptat la summitul NATO de la Madrid din 29 iunie 2022,

– având în vedere declarația adoptată la summitul de la Haga din 25 iunie 2025,

– având în vedere rezoluția sa din 2 aprilie 2025 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune – raportul anual pe 2024[5],

– având în vedere rezoluția sa din 12 martie 2025 referitoare la Cartea albă privind viitorul apărării europene[6],

– având în vedere rezoluția sa din 7 iulie 2021 referitoare la cooperarea UE-NATO în contextul relațiilor transatlantice[7],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 5 martie 2024 intitulată „O nouă strategie privind industria europeană de apărare: asigurarea capacității de reacție rapidă a UE prin intermediul unei industrii europene de apărare reactive și reziliente” (JOIN(2024)0010),

– având în vedere orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană 2024-2029, intitulate „Alegerea Europei”, prezentate la 18 iulie 2024 de candidata la funcția de președinte al Comisiei Europene, Ursula von der Leyen,

– având în vedere Declarația comună privind cooperarea ONU-UE pentru gestionarea crizelor, semnată de Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și de președintele Consiliului European la 24 septembrie 2003,

– având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 10 martie 2023 intitulată „Strategia spațială a Uniunii Europene pentru securitate și apărare” (JOIN(2023)0009),

---

5 JO C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 JO C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 JO C 99, 1.3.2022, p. 105.

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru securitate și apărare (A10-0005/2026),

A. întrucât contextul geopolitic actual, în special revenirea războiului pe continentul european din cauza agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei și decizia ulterioară a UE de a-și asuma o mai mare responsabilitate pentru securitate și apărare, inclusiv pentru sprijinul militar acordat Ucrainei, obligă UE să construiască parteneriate mai puternice, durabile și adaptate, pentru a îmbunătăți cooperarea cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune, într-un mod reciproc avantajos; întrucât schimbarea paradigmei militare, combinată cu creșterea numărului de amenințări hibride, face ca nicio regiune a Uniunii Europene să nu fie imună în fața riscului de agresiune sau de ingerință;

B. întrucât rolul din ce în ce mai important al UE în domeniul securității și apărării trebuie să corespundă principiilor și obiectivelor acțiunii externe a Uniunii prevăzute la articolul 21 din TUE, inclusiv respectarea Cartei Organizației Națiunilor Unite și a dreptului internațional, prevenirea conflictelor, dezvoltarea durabilă, democrația și drepturile omului;

C. întrucât UE își menține pe deplin angajamentul de a promova cooperarea internațională și de a consolida multilateralismul efectiv la toate nivelurile;

D. întrucât diferitele parteneriate și dialoguri la nivelul UE privind pacea, securitatea și apărarea reprezintă o sursă esențială de forță și reziliență; întrucât aceste parteneriate ar trebui să răspundă celor mai urgente nevoi și provocări cu care se confruntă UE în ceea ce privește apărarea;

E. întrucât în Busola strategică se solicită extinderea și aprofundarea parteneriatelor cu partenerii bilaterali, regionali și multilaterali din întreaga lume, fiind urmărite beneficii reciproce și o colaborare mai strânsă, subliniindu-se că este necesar să se asigure interoperabilitatea, inovarea și coerența între cadrele UE și NATO, precum și o cooperare consolidată cu Ucraina și cu Statele Unite ca parteneri esențiali pentru securitatea europeană și transatlantică;

F. întrucât intensificarea activității organizațiilor de trafic de persoane și instrumentalizarea migrației constituie un risc major pentru securitatea UE;

G. întrucât încheierea noilor parteneriate în domeniul securității și apărării între UE și țările partenere ar trebui să vizeze asigurarea și garantarea celor mai înalte standarde de securitate a Europei prin achiziționarea celor mai avansate și eficace sisteme de autoapărare

din punct de vedere tehnologic și prin asigurarea accesului la acestea,

Contextul securității europene

1. subliniază că parteneriatele de securitate și apărare (PSA) sunt determinante pentru a-i permite Europei să răspundă în mod eficace amenințărilor emergente și să sprijine ambiția UE de a-și consolida rolul de actor strategic mondial; subliniază că aceste parteneriate, care sunt reciproc avantajoase și au o orientare strategică și obiective clare, sunt determinante pentru a-i permite Europei să devină mai suverană, să își asume o mai mare responsabilitate pentru propria sa apărare și să fie mai bine pregătită să acționeze și să facă față în mod autonom și coordonat provocărilor și amenințărilor actuale și viitoare, printr-o abordare de tipul „360 de grade”; afirmă că, pentru UE, aceste parteneriate reprezintă o necesitate, nu o opțiune; subliniază că ele ar trebui să consolideze autonomia strategică a UE, rămânând în același timp ferm angajate în favoarea cooperării multilaterale și pe deplin complementare NATO, și să consolideze capacitatea Uniunii de a acționa împreună cu parteneri care împărtășesc aceleași obiective de asigurare a păcii, a stabilității și a securității colective;

2. observă că Uniunea Europeană trece, în prezent, prin cea mai critică situație în materie de securitate de la încheierea celui de Al Doilea Război Mondial, confruntându-se cu provocări majore, cum ar fi consolidarea capabilităților sale militare și a infrastructurii de securitate cibernetică, combaterea amenințărilor hibride, combaterea terorismului și protejarea infrastructurii sale critice; evidențiază faptul că aspirațiile neoimperiale ale Rusiei și atitudinea sa revizionistă constituie cea mai semnificativă amenințare la adresa securității UE și subliniază că este stringent necesar să se consolideze capabilitățile de apărare și de descurajare ale Uniunii; reamintește, în acest context, implicațiile tot mai mari în materie de securitate ale schimbărilor climatice și ale degradării mediului pentru infrastructura critică, sistemele energetice și pregătirea pentru situații de criză;

3. subliniază că războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei reprezintă un semnal de alarmă pentru Europa, impunându-i să acorde prioritate securității și apărării și să realizeze investiții mai mari în acest domeniu; subliniază că Rusia își continuă agresiunea pe continentul european, inclusiv cu sprijinul agenților săi, cum ar fi regimurile din Iran, Coreea de Nord și Belarus; atrage atenția asupra activităților răuvoitoare ale concurenților noștri strategici și asupra actualului război hibrid purtat de diverși actori statali și nestatali, care constituie amenințări la adresa securității europene și a ordinii internaționale bazate pe norme; evidențiază preocupările deosebite în materie de securitate ale statelor membre ale UE de pe flancul estic, care se confruntă cu amenințări directe ca urmare a agresiunii

Rusiei și a războiului său hibrid; subliniază că trebuie reevaluată cooperarea economică actuală dintre UE și China, având în vedere sprijinul acordat de China pentru economia de război a Rusiei, în vederea consolidării rezilienței economice a UE prin reducerea riscurilor, printre alte măsuri; subliniază că UE trebuie să facă față concurenței strategice din partea Chinei, aceasta reprezentând un factor esențial de stimulare și sprijinire a războiului de agresiune al Rusiei, precum și efectelor produse de conflictele din Orientul Mijlociu și Africa, răspunzând în același timp amenințărilor și provocărilor globale comune;

4. subliniază că UE se angajează, prin intermediul Busolei sale strategice, să colaboreze în mod mai coerent, mai consecvent și mai cuprinzător cu partenerii săi, dezvoltând astfel parteneriate adaptate, reciproc avantajoase, bazate pe valori și interese comune; evidențiază importanța interoperabilității, a formării comune și a inovării industriale în domeniul apărării în cadrul acestor parteneriate, în special prin inițiative precum Programul privind industria europeană de apărare și SAFE;

5. subliniază că UE și statele sale membre își mențin angajamentul ferm față de ordinea internațională bazată pe norme, întemeiată pe respectarea dreptului internațional, a principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și a valorilor democrației, drepturilor omului și statului de drept, astfel cum sunt consacrate în Tratatul privind Uniunea Europeană; evidențiază că acest angajament stă la baza acțiunii externe a Uniunii și a eforturilor sale de a promova pacea, stabilitatea, multilateralismul și prosperitatea la nivel mondial; insistă ca în PSA să fie incluse, ca priorități transversale, prevenirea conflictelor, securitatea climatică și sustenabilitatea;

6. solicită actualizarea periodică a Busolei strategice pentru a se asigura coerența permanentă a viziunii strategice și a obiectivelor comune ale UE cu evoluțiile geopolitice, sociale și tehnologice recente; invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să includă în inițiativele de securitate măsuri de asigurare a rezilienței care să vizeze infrastructura critică, lanțurile de aprovizionare și independența energetică;

Importanța critică a parteneriatului strategic UE-NATO

7. evidențiază parteneriatul strategic mai strâns cu NATO, care include dialoguri structurate și o cooperare operațională și sectorială mai strânsă, în special în domenii precum mobilitatea militară, securitatea maritimă, dar și industria apărării și dezvoltarea capabilităților, desfășurată în special prin exerciții comune și colaborare între statele majore, consolidându-se astfel pilonul european al NATO; subliniază că această cooperare trebuie să fie avantajoasă pentru ambele părți și să se bazeze pe încredere, transparență și respectul față de autonomia decizională a ambelor

organizații; accentuează că responsabilitatea democratică și controlul parlamentar sunt elemente esențiale pentru a se garanta că această cooperare consolidează securitatea europeană și transatlantică; subliniază că 23 dintre cele 27 de state membre ale UE sunt membre ale NATO și consideră că ar trebui să fie reafirmată cooperarea cu membrii europeni ai NATO care nu fac parte din UE, analizându-se posibilitățile de consolidare a acestor parteneriate;

8. subliniază că NATO este cea mai reușită alianță militară și politică din istoria modernă, care a asigurat apărarea colectivă, stabilitatea și securitatea membrilor săi timp de peste șapte decenii; subliniază că Uniunea Europeană împreună cu NATO reprezintă peste un miliard de cetățeni și reunesc unele dintre cele mai mari economii ale lumii, formând o comunitate unită prin valori democratice și interese de securitate comune; subliniază că este important ca acest dialog să fie instituționalizat prin consultări ministeriale regulate UE-NATO, prin exerciții comune de previziune strategică și prin planificarea coordonată a răspunsului la crize, asigurându-se totodată coerența dintre coordonarea politică și cooperarea operațională;

9. subliniază că relația UE cu NATO este o prioritate și trebuie să se dezvolte în continuare, în special prin intensificarea schimbului de informații strategice și de alte informații; subliniază că cooperarea UE-NATO este esențială pentru descurajare, protecția infrastructurii critice, mobilitatea militară, rețelele energetice, comunicațiile electronice, ecosistemele cibernetice, spațiale și de apărare și pentru reziliența societală și democratică; solicită realizarea integrală a declarațiilor comune UE-NATO; invită, de asemenea, statele membre care sunt și membre ale NATO să își consolideze angajamentul față de NATO;

10. subliniază că NATO este în continuare structura esențială pentru apărarea transatlantică colectivă, UE și NATO având roluri complementare, coerente și care se amplifică reciproc, asigurând securitatea în Europa și consolidând securitatea internațională, și încurajează colaborarea strânsă și un parteneriat reciproc avantajos cu Statele Unite în acest domeniu; subliniază că o Uniune Europeană mai puternică și mai capabilă în domeniul securității și apărării va contribui pozitiv la securitatea globală și transatlantică; subliniază că este necesar un pilon puternic de apărare al UE în cadrul NATO, în măsură să acționeze în mod autonom, având totodată un caracter complementar față de NATO, consolidând astfel parteneriatul transatlantic și oferind garanțiile de securitate necesare pentru UE, pentru statele sale membre și pentru ordinea internațională bazată pe norme; subliniază, în același timp, că apărarea europeană trebuie să fie independentă și să aibă o capacitate de descurajare suficient de puternică; avertizează cu privire la riscurile pe care le prezintă schimbarea direcției politicii externe a SUA, care ar putea duce la diminuarea angajamentelor sale în materie de securitate față de

Europa; subliniază, prin urmare, că UE trebuie să își dezvolte propria capacitate operațională și de planificare;

11. insistă că întărirea securității depinde de capacitatea statelor membre de a se echipa cu instrumente militare interoperabile, dezvoltate în comun prin intermediul industriei europene de apărare, cu scopul de a garanta un răspuns rapid și eficace la orice amenințare la adresa integrității teritoriale și a suveranității statelor membre ale UE; subliniază, în acest context, că identificarea capabilităților militare trebuie efectuată în sinergie cu Procesul NATO de planificare a apărării (NDPP) și în conformitate cu principiul unui singur ansamblu de forțe; observă că UE îndeplinește un rol esențial în materie de reglementare și în investițiile destinate sprijinirii competitivității industriale, dezvoltării tehnologice și logisticii în domeniul apărării europene; subliniază că standardizarea rămâne un element esențial al cooperării UE-NATO care poate garanta interoperabilitatea, complementaritatea eforturilor și utilizarea eficientă a resurselor, evitându-se în același timp suprapunerile inutile; invită Comisia și statele membre să simplifice și să armonizeze normele referitoare la producția, certificarea, transferul, mobilitatea militară și întreținerea echipamentelor și ale sistemelor de apărare, cu scopul de a crea în un lanț de aprovizionare pentru industria europeană competitiv, rezilient și integrat, capabil să asigure o pregătire operațională mai bună și o interoperabilitate deplină și eficientă între UE și NATO;

12. subliniază rolul NATO ca actor global și partener de încredere în eforturile de neproliferare a armelor de distrugere în masă, cum ar fi armele nucleare, chimice, biologice și radiologice, precum și în combaterea terorismului de la nivel mondial;

Necesitatea PSA pentru UE

13. salută faptul că UE se poziționează ca un partener fiabil pentru securitatea mondială, consolidându-și PSAC, inclusiv prin PSA reciproc avantajoase și dialoguri bilaterale și multilaterale mai aprofundate; ia act de faptul că, până în prezent, au fost încheiate PSA cu opt țări, fiind în curs de elaborare PSA și cu alte țări, inclusiv cu Islanda; solicită ca aceste parteneriate să includă o cooperare industrială structurată care să vizeze extinderea capacităților de producție din UE pentru activele principale de producție din domeniul apărării, în contextul consolidării bazei industriale și tehnologice de apărare europene (EDTIB);

14. consideră că cadrul PSA dă un nou impuls dialogurilor și cooperării practice aflate în curs în domeniul securității și apărării; subliniază că este important să se obțină rezultate concrete și să se stabilească obiective intermediare cu termene convenite; insistă că trebuie asigurate monitorizarea rezultatelor, evaluări bilaterale și un dialog privind percepția amenințărilor multisectoriale și interesele comune,

care sunt esențiale pentru punerea în aplicare a parteneriatelor; subliniază că este important să se asigure, prin PSA, o aprovizionare fiabilă cu materii prime critice, vitale pentru apărarea europeană; o invită pe Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) să comunice periodic Parlamentului situația punerii în aplicare a PSA;

15. subliniază că PSA includ cooperarea cu misiunile PSAC, având în vedere că acestea sunt menite să creeze sinergii, să îmbunătățească interoperabilitatea și coordonarea și să consolideze capabilitățile generale de securitate și apărare ale Uniunii;

16. evidențiază importanța strategică a PSA și necesitatea de a acorda prioritate parteneriatelor semnate cu Norvegia, Regatul Unit și Canada, care sunt aliați în cadrul NATO și parteneri esențiali ai UE în domeniul apărării; încurajează aprofundarea acestor parteneriate, inclusiv în domeniul industriei de apărare, al amenințărilor cibernetice și hibride, al securității maritime, precum și în ceea ce privește construirea de capacități militare comune și încurajarea unei colaborări mai strânse; subliniază că cooperarea industrială ar trebui să acorde prioritate proiectelor care contribuie la autonomia strategică și la reziliență, asigurând o distribuție geografică echilibrată a investițiilor între statele membre, acordându-se o atenție deosebită flancului estic; încurajează UE să semneze acorduri similare și cu alți parteneri care au aceeași viziune, inclusiv cu cei care nu sunt membri ai NATO;

17. subliniază că relația dintre UE și SUA rămâne o piatră de temelie a securității și apărării europene; evidențiază că este important să se studieze posibilitatea încheierii unui PSA oficial cu Statele Unite, care s-ar alinia la interesele și valorile UE și ar promova o ordine internațională bazată pe norme; subliniază că trebuie asigurate un dialog constant și o cooperare privind percepția amenințărilor; reiterează faptul că parteneriatul nostru cu Statele Unite are o importanță strategică și cheamă la aprofundarea cooperării noastre într-un mod reciproc avantajos și la identificarea unor căi optime de colaborare între industriile de apărare;

18. subliniază că nu se poate asigura securitatea Europei fără securitatea Ucrainei; evidențiază că este important să se studieze posibilitatea încheierii unui PSA oficial cu Ucraina; afirmă că Ucraina este un partener strategic prioritar pentru UE, pe măsură ce se pregătește să devină stat membru al Uniunii; reiterează faptul că UE va acorda un sprijin constant și durabil, oferind tot ce este necesar, pentru a asigura victoria Ucrainei cât mai curând posibil; insistă că UE trebuie să contribuie la instaurarea unor garanții de securitate efective pentru Ucraina, bazate pe dispoziții juridice, pentru a descuraja o nouă agresiune a Rusiei; subliniază că o cooperare mai strânsă între UE și industria apărării din Ucraina este o prioritate, inclusiv prin alinierea la standardele europene și prin asigurarea

transparenței; evidențiază importanța parteneriatelor UE și a angajamentelor comune în materie de securitate, în 9 puncte, dintre UE și Ucraina pentru coordonarea asistenței acordate Ucrainei; își reiterează apelul să fie utilizate de urgență activele rusești înghețate pentru sprijinirea Ucrainei, cu respectarea dreptului internațional; subliniază că este important să se valorifice în mod sistematic lecțiile învățate din experiența operațională a Ucrainei, în special în domeniul dronelor/sistemelor de aeronave fără pilot la bord și al războiului electronic;

19. invită statele membre să coopereze activ cu Ucraina și să stabilească sinergii cu aceasta, în special în domeniul apărării antiaeriene și antirachetă și al războiului cu drone și antidrone, recunoscând competențele sale operaționale inovatoare și capabilitățile sale avansate, și astfel să consolideze atât capabilitățile de apărare ale EU, cât și pe cele ucrainene;

20. salută încheierea, la 21 mai 2024, a PSA UE-Moldova, cu accent pe combaterea amenințărilor hibride;

21. evidențiază importanța strategică a parteneriatelor UE cu țări din regiunea indo-pacifică, cum ar fi Japonia, Republica Coreea și India, care au semnat deja PSA, și încurajează încheierea rapidă a negocierilor cu Australia și studierea posibilității încheierii unor parteneriate și cu alte țări din regiune, în special cu Noua Zeelandă; subliniază că provocările în materie de securitate din zona euro-atlantică și din regiunea indo-pacifică sunt strâns legate între ele; evidențiază necesitatea de a se aprofunda cooperarea cu Taiwanul în domeniul securității și apărării;

22. subliniază că trebuie să se consolideze cooperarea la diferite niveluri și în diverse formate cu țările din Caucaz și din Asia Centrală în ceea ce privește securitatea energetică, conectivitatea și protecția infrastructurilor critice; observă importanța strategică a acestor regiuni pentru diversificarea aprovizionării cu energie, dezvoltarea unor coridoare de transport securizate și consolidarea rezilienței generale a Europei;

23. evidențiază importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru securitatea europeană; solicită să se consolideze cooperarea în domeniul securității și apărării cu partenerii din regiunea Mării Negre care împărtășesc aceeași viziune și să se elaboreze o strategie cuprinzătoare a UE privind securitatea în regiunea Mării Negre; sprijină majorarea investițiilor UE în capabilitățile navale din Marea Neagră, apărarea zonelor de coastă și cunoașterea situației zonei maritime;

24. invită statele membre și SEAE să studieze posibilitatea încheierii unor noi PSA, pe baza unor angajamente clare și reciproc avantajoase, cu alți parteneri cu aceeași viziune, care împărtășesc

valorile noastre și care se angajează să susțină o ordine internațională bazată pe norme;

25. subliniază că este important să se încheie PSA structurate cu țările din Balcanii de Vest, în special cu Bosnia și Herțegovina, pentru a consolida stabilitatea regională, a combate amenințările hibride și a întări arhitectura de securitate europeană în vecinătatea imediată a Uniunii; evidențiază că aceste parteneriate ar trebui să se bazeze pe activitățile actuale ale PSAC în regiune, inclusiv pe operațiunea EUFOR Althea, pe dialogurile politice și de securitate și pe participarea comună la misiunile UE, oferind în același timp un cadru mai strategic și pe termen lung pentru cooperarea în domenii precum reziliența cibernetică, combaterea dezinformării și consolidarea capacităților de apărare;

Dezvoltarea ONU și a altor parteneriate multilaterale

26. evidențiază importanța parteneriatului strategic UE-ONU privind operațiunile de pace și gestionarea crizelor; salută noile priorități ale parteneriatului strategic UE-ONU pentru perioada 2025-2028 și subliniază că trebuie asigurată o mai mare coerență între misiunile și operațiunile UE și cele ale ONU și eficacitatea acestora, inclusiv prin planificare comună și procese bazate pe lecțiile învățate; solicită realizarea completă și integrarea sistematică a Agendei privind femeile, pacea și securitatea, în conformitate cu Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU, în special în ceea ce privește protecția civililor, participarea deplină, egală și semnificativă a femeilor la procesele de pace și prevenirea violenței sexuale în contextul conflictelor; solicită ca funcționarea ONU să fie reformată pentru a se garanta că misiunile și operațiunile sunt eficace și produc efectul scontat;

27. ia act de faptul că UE și Uniunea Africană mențin un parteneriat strategic, în special în ceea ce privește pacea și securitatea; subliniază că trebuie aprofundate parteneriatele strategice cu alte organizații regionale, inclusiv cu Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa, Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est, Liga Statelor Arabe, Consiliul de Cooperare al Golfului și Organizația Statelor Americane, în domenii de interes reciproc, prin inițiative comune, dialog și o activitate diplomatică mai intensă; evidențiază importanța cooperării cu partenerii latino-americani în ceea ce privește combaterea criminalității organizate internaționale, a traficului transnațional, a amenințărilor hibride și a securității maritime, precum și în ceea ce privește promovarea rezilienței democratice și a stabilității regionale;

28. solicită să se consolideze dimensiunea operațională a cooperării UE în domeniul securității și apărării cu partenerii din vecinătatea sudică care împărtășesc aceeași viziune, în special cu cei din zona mediteraneeană, punându-se accentul pe securitatea maritimă,

combaterea terorismului, gestionarea frontierelor și protejarea infrastructurilor critice, pe baza angajamentelor stabilite în pactul pentru Mediterana de a aprofunda cooperarea în materie de securitate cu partenerii mediteraneeni; subliniază că instabilitatea din regiune are un impact direct asupra securității interne a Uniunii și, prin urmare, necesită un răspuns mai strategic și mai coordonat;

Valorificarea unor modalități de cooperare extinse și adaptate

29. subliniază că abordarea integrată a UE cu privire la PSAC include cadrele juridice pentru participarea țărilor terțe și a organizațiilor regionale la misiunile și operațiunile PSAC; evidențiază că acești parteneri trebuie să susțină valorile noastre și să împărtășească interesele noastre; încurajează Comisia și SEAE să simplifice în continuare procedurile administrative pentru a asigura o participare mai rapidă și mai flexibilă a partenerilor cu aceeași viziune, în special în misiunile de formare, de consolidare a capacităților și de răspuns la crize;

30. evidențiază rolul strategic al Instrumentului european pentru pace (IEP) ca instrument esențial pentru consolidarea capacităților militare și de apărare, pentru sprijinirea aspectelor militare ale operațiunilor de pace, precum și pentru furnizarea de echipamente forțelor armate ale partenerilor UE; solicită o transparență deplină și un control democratic pentru acest instrument;

31. regretă obstrucționarea continuă de către guvernul din Ungaria a utilizării acestui instrument în scopul susținerii Ucrainei, inclusiv prin acțiuni în justiție la Tribunal, precum și blocarea în permanență a sprijinului acordat Armeniei prin intermediul IEP; îndeamnă statele membre să exercite activ presiuni asupra guvernului din Ungaria pentru a pune capăt blocării iresponsabile de către acesta a IEP; invită VP/ÎR să găsească soluții alternative pentru soluționarea acestei situații;

32. salută consolidarea rețelei SEAE de consilieri militari în delegațiile UE, care întăresc relațiile cu instituțiile militare și civile ale partenerilor; solicită să se organizeze reuniuni periodice de coordonare între acești consilieri cu scopul de a face schimb de bune practici, de a asigura o mai bună cunoaștere a situației și de a promova coerența acțiunilor externe ale UE;

33. insistă asupra faptului că programul de pregătire a UE pentru apărare pentru 2030 are nevoie de parteneriate și de colaborarea UE cu parteneri cu aceeași viziune; subliniază că, pentru realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus, trebuie asigurate lanțuri de aprovizionare, inclusiv de materii prime și componente critice, trebuie consolidată și întărită baza industrială și tehnologică de apărare europeană și trebuie reduse dependențele strategice ale UE, fără a fi create altele noi; scoate în evidență, de exemplu,

dependența UE față de China în ceea ce privește materiile prime critice, ceea ce reprezintă o vulnerabilitate geopolitică și economică semnificativă; solicită controlul democratic și transparența parteneriatelor din industria de apărare, inclusiv pentru a asigura respectarea standardelor de muncă și de mediu; recunoaște că realizarea unei veritabile piețe unice a apărării este de importanță decisivă și va consolida capabilitățile militare ale UE, dar și autonomia sa strategică;

34. salută faptul că se poate acorda un acces privilegiat la instrumentul SAFE țărilor cu care există un PSA, în urma unor acorduri bilaterale specifice; ia act de faptul că s-au încheiat negocierile cu Canada privind acordul, în conformitate cu normele SAFE; regretă că nu a fost încă finalizat acordul cu Regatul Unit; evidențiază că includerea celor două țări în inițiativele UE din domeniul apărării poate fi reciproc avantajoasă și poate avea ca rezultat valorificarea valorii adăugate a fiecăreia dintre aceste industrii; subliniază importanța participării Ucrainei la SAFE;

35. ia act de faptul că Agenția Europeană de Apărare cooperează, de asemenea, cu țări terțe, organizații și entități în cadrul unor acorduri administrative specifice; subliniază că este necesar să se garanteze că aceste acorduri contribuie la consolidarea EDTIB și la protejarea tehnologiilor disruptive; solicită să se efectueze o reevaluare a măsurilor administrative și a eficacității acestora;

36. solicită să se pună la dispoziția SEAE resursele umane și financiare necesare pentru punerea în aplicare a PSA existente, asigurându-se că acestea produc rezultate concrete;

Consolidarea domeniilor principale de colaborare în cadrul PSA

37. evidențiază rolul PSA în gestionarea integrată a frontierelor împreună cu o serie de parteneri, care este deosebit de importantă având în vedere recentele provocări și încălcări ale spațiului aerian al NATO de către regimurile din Rusia și Belarus, care au afectat îndeosebi statele de pe flancul estic, precum și a aspectelor externe ale migrației ilegale; reamintește că aspectele externe ale migrației ilegale afectează și statele membre de pe flancul sudic; solicită un sprijin financiar și operațional sporit din partea UE pentru capabilitățile de gestionare a frontierelor ale statelor din prima linie;

38. încurajează Consiliul European să aibă în vedere posibilitatea participării țărilor care au semnat PSA, în special a Norvegiei, a Regatului Unit și a Canadei, la proiecte emblematice ale UE, cum ar fi Supravegherea flancului estic, Inițiativa europeană de apărare împotriva dronelor, Scutul european pentru apărare aeriană și Scutul european pentru apărare spațială;

39. subliniază că prioritățile UE în materie de finanțare ar trebui să reflecte necesitatea unei distribuții geografice echilibrate a

capacităților industriale, acordând o atenție deosebită consolidării producției în domeniul apărării pe flancul estic al Uniunii, pentru a răspunde problemei legate de apropierea față de zonele cu risc ridicat;

40. solicită mai multe exerciții comune de securitate maritimă cu partenerii aliați relevanți, pentru a se promova interoperabilitatea și pregătirea operațională pe căile navigabile de importanță strategică și în punctele de blocaj din întreaga lume, în special în zonele în care sunt amenințate interesele vitale ale UE; insistă asupra importanței supravegherii și protejării infrastructurii maritime critice, inclusiv a cablurilor și conductelor submarine, pentru a preveni atacurile hibride tot mai frecvente;

41. subliniază importanța PSA pentru misiunile și operațiunile PSAC, deoarece acestea rămân piatra de temelie a acțiunilor UE pentru asigurarea securității externe și reprezintă un element esențial al activității UE pentru prevenirea conflictelor, gestionarea crizelor și stabilizarea în urma conflictelor;

42. subliniază că atacurile cibernetice, dezinformarea și acțiunile străine de manipulare a informațiilor și ingerințele străine (FIMI), activitățile organizațiilor infracționale transnaționale implicate în contrabanda cu droguri și traficul de persoane și instrumentalizarea migrației de către țări terțe răuvoitoare reprezintă amenințări tot mai mari la adresa securității UE; cheamă la o cooperare mai strânsă cu partenerii UE pentru a consolida reziliența UE, a proteja infrastructura critică a acesteia și a face schimb de bune practici privind combaterea FIMI; subliniază importanța PSA pentru întărirea rezilienței societale și democratice; încurajează crearea unor exerciții comune de răspuns la atacuri cibernetice și dezvoltarea unor canale securizate de schimb de informații între UE și partenerii săi în vederea combaterii amenințărilor hibride;

43. evidențiază că și abordarea UE privind apărarea infrastructurilor subacvatice critice reflectă creșterea gradului de conștientizare a noilor provocări în materie de securitate;

44. evidențiază importanța combaterii terorismului și a prevenirii extremismului violent, fiind abordate atât amenințările statale, cât și cele nestatale prin intermediul unor cadre de securitate integrate; subliniază că, pentru a combate și a preveni în mod eficient terorismul și extremismul violent, este nevoie de o cooperare interguvernamentală extinsă și de un schimb de informații atât în cadrul UE, cât și cu țările terțe;

45. subliniază că parteneriatele sunt esențiale pentru promovarea unor practici pașnice și responsabile în spațiu, pentru reacțiile la amenințările spațiale și pentru sprijinirea utilizării serviciilor spațiale în scopuri de securitate și apărare; subliniază, în special, că sectorul

emergent cunoscut drept „noul spațiu” și potențialul său de inovare în legătură cu tehnologiile cu dublă utilizare ar trebui de asemenea exploatate pe deplin pentru proiectele din domeniul apărării și din sectorul civil;

46. insistă ca PSA să conțină o clauză de revizuire eficace, care să permită ajustări legate de punerea în aplicare și de nevoia de a răspunde noilor evoluții în materie de securitate; subliniază că aceste parteneriate, dacă sunt puse în aplicare într-un mod corespunzător, vor produce rezultate concrete și vor contribui la securitatea europeană;

Dezvoltarea rolului Parlamentului în promovarea cooperării în domeniul apărării

47. reamintește că Parlamentul a subliniat în mod repetat importanța parteneriatelor în domeniul securității și apărării; consideră că diplomația parlamentară completează și sprijină aceste parteneriate; evidențiază rolul determinant al Comisiei pentru securitate și apărare, precum și al Delegației pentru relațiile cu Adunarea Parlamentară a NATO; solicită SEAE să informeze periodic Parlamentul cu privire la punerea în aplicare a PSA și la stadiul negocierilor în curs sau planificate;

48. se angajează să organizeze periodic reuniuni comune ale comisiilor cu Comisia pentru securitate națională, apărare și informații a Radei Supreme a Ucrainei, pentru a promova dialogul la nivel parlamentar;

49. salută organizarea primei reuniuni interparlamentare a comisiilor de apărare ale statelor membre ale UE în cadrul Parlamentului European și aprofundarea în continuare a parteneriatului cu personalul parlamentelor naționale, inclusiv prin intermediul Colegiului European de Securitate și Apărare;

50. salută organizarea, în incinta Parlamentului, a celui de-al 107-lea seminar Rose-Roth al Adunării Parlamentare a NATO, intitulat „Cooperarea UE-NATO: Un parteneriat esențial și reziliența democratică”; subliniază că astfel a fost scos în evidență noul rol activ al Parlamentului în contextul parteneriatului său consolidat în cadrul Adunării Parlamentare a NATO;

51. evidențiază succesul primului proiect-pilot al Parlamentului și al Adunării Parlamentare a NATO pentru consolidarea capacităților parlamentare în sectorul securității și apărării a personalului Radei Supreme a Ucrainei; solicită ca acest proiect-pilot să fie extins la Rada Supremă a Ucrainei, la parlamentele din țările vizate de extindere și la toate PSA;

52. consideră că Forumul Schuman pentru Securitate și Apărare, organizat de SEAE și găzduit în comun cu Parlamentul, reprezintă o oportunitate de a pune la dispoziție o platformă permanentă, la nivel

înalt, pentru dialogul cu partenerii; solicită Parlamentului să își asume un rol activ în stabilirea agendei forumului și conceperea acțiunilor ulterioare, asigurându-se că rezultatele contribuie la activitatea legislativă privind politica de securitate și apărare a UE;

53. încurajează cultivarea unor legături mai strânse cu societățile din țările partenere și îmbunătățirea comunicării strategice a UE; solicită să se lanseze campanii care să implice Parlamentul, alte instituții, organisme și agenții ale UE, statele membre și țările partenere, precum și ONG-urile, mediul academic și mass-media, pentru a promova PSA existente și a încuraja noi parteneriate, consolidând astfel imaginea și poziția UE în rândul țărilor cu care au fost încheiate PSA; subliniază că este necesar să se combată dezinformarea și discursurile străine de manipulare prin strategii de comunicare coordonate și inițiative de diplomație publică care implică delegațiile și statele membre ale UE;

°

° °

54. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.